

בעולם הבידור. לעיתים בפיומונים ולעיתים בקולנוע, לעיתים באנגליה ולעיתים בצרפת, מזמן לזמן קפיצה לארצות-הברית — בי-קיצור, לא משעמם.

כאשר ביקרה לאחרונה בפריז, התחרותה שהיא מעדיפה להופיע בסרטים צרפתיים דווקא. הסיבה אינה אמנותית, או לאומית, חס וחלילה. מאחורי חיבתה לאולפני פריז מסתתרת עובדה אחת בלבד. הגברת קלארק אהבת לישון.

“ללא תשע או עשר שעות שינה ביממה, איני יכולה להתקיים”, היא מסבירה. “ב-אמריקה, מתחילים לעבוד בשמונה בבוקר, וזה מחייב את השחקן להתעורר בשעה שש, כדי להגיע לאולפן עד ומוכן להתחיל מייד בצילומים. בצרפת, לעומת-זאת, מתחילים רק בעשרים, וזה מאפשר לי לבלות בערבים ולקום בנחת-א.”

פטולה, ילידת אנגליה אשר התגוררה זמן רב בצרפת, עשתה קריירה באמריקה, רכשה לה בית בשוויצריה ומטיילת עתה בין ה-



## קשה להיות עקרת-בית

**יומנה האינטימי של אשה נשואה (הוד, תל-אביב, ארצות-הברית) — הוא סיפורה של עקרת-בית אמריקאית אומללה שכל רצונה לזכות במעט אהבה אמיתית ובחוס אנושי, וכולם משיבים פניה ריקם. בעלה הוא בורגני טיפוס, רברבן ונפוח, בנותיה הן רודניות ומעצבנות, ומאחבה, לרוע המזל, מוכן לספק לה שעשועים מיניים, אך לא יותר מזה.**

כל זה ביחד, בטיפולה של הבמאי פרנק (הקפיץ שחלף) פרי, הופך לסאטירה צוננת על הבורגנות האמריקנית המצוייה, על חוסר קומוניקציה, ועל האוויליות שיש ב-מוסכמות מיושנות (כמו למשל, שהאשה חייבת להיות רק עקרת-בית אם הבעל מספק את צרכיה החומריים של המשפחה).



### סנודגרס ובנג'מין: הקדושה והבעל

אפשר לומר דבר דומה גם על המאהב, שצריך להיות מן מכונת מין משוכללת, וההסבר שמתרץ אותו בסוף הסרט מדיף ריח של פסיכולוגיה בגרוש.

אין ספק ששטחיות הסרט לא תשפיע על הקופה, מה עוד שיש לזקוף לזכותו תגלית משובבת-נפש בדמותה של השחקנית קרי סנודגרס, המגלמת בהומור ובאנושיות רבה את דמות הקדושה המעונה נוסח 1970.

אין בסרט רגע שאין בו עקיצה. דוגמא להומור שבסרט: הבעל, עם זקן בן יומיים שוכב במיטה חולה, מסכן מאוד בעיני עצמו, אבל אינו מפסיק להטריד את אשתו, אף לרגע, בבקשות שונות ומשונות, ולפתע הוא מציע לה, עם כל מחלתו האנושה... „להתגלגל בנחת בערימות ה-שחת“, כך הוא מכנה את יחסי המין.

אבל, אם הסרט הוא מצחיק, משעשע ומבדר, הוא לא בדיוק משכנע. למראה משפחת המפלצות הסובבת את גיבורת הסרט, לא ברור מדוע בעצם התחתנה עם גבר כליכך בלתי-נסבל, והחזיקה מעמד כך שנים כה רבות.



**פטולה קלארק**  
עשר שעות שינה

## הנושי היפה נאיש הנוינסד



**קוראים לי מיסטר טיבס (אופיר, תל-אביב, ארצות-הברית) — סידיני פואטייה כבר חודיע לעולם פעמים רבות כי יופיע בסרטים רק אם אין בהם כל אפליה גזעית או לפחות הבדל מהותי בין גזע לגזע. בסרט זה הגיע פואטייה בדרך זו, עד לאבסורד.**

מיסטר טיבס מהווה מעין המשך ל„כחוס הלילה“. טיבס הוא בלש ממשטרת סן-פרנציסקו החוקר פרשת רצח של זונה יקרונית. הבעיות היחידות המכבידות עליו הן ידידותו האישית עם אחד החשודים (מטיף ליברלי לבן עור) או הקינאה השטחית והסמוייה בין חבריו לעבודה. בקיצור, תאמינו או לאו, משטרת סן-פרנציסקו היתה ל-עיוורת צבנים לצורך סרט זה.



### פואטייה וספל: חינוך מודרני

סן-פרנציסקו קשה למצוא משהו מותח בכל הסיפור. סידיני פואטייה הוא כרגיל סימפטי, מרטין לנדאו מנסה לשווא להעניק רובד פסיכולוגי לדמות המטיף הליברלי, ואילו הבמאי, גורדון דאגלס, דאג שאיש לא ידרוך על רגלי רעהו בשעת ההסרטה. זה עדיין אינו אומר שמישהו מהלך כאן בביטחון או יודע לאן הוא הולך.

כדי להדגיש עוד יותר את נפילת המחיצות, גם בעיותיו המשפחתיות של מר טיבס אינן נוגעות לצבע עורו. בנו בן העשר (ג'ורג' ספל) מעשן סיגריות דווקא עם ילדים לבנים והוא מתמרד כמו כל צעיר ראוי לשמו. האשה מתלוננת על שעות העבודה המאוחרות, הטלוויזיה מטר-טרת, בקיצור: אין אפליה. הלכה ואיננה.

הסרט עוסק כליכך בהוכחת עניין זה שהוא שוכח לגמרי להיות סרט מתח. החקירה זוחלת, ניכר שהבלש יודע את הסיפור מראש ובוחר את העיקבות עליהם הוא מתחקה בהתאם לכך. חוץ מסצינת רדיפה על מדרגות

יבשות, מציינת באוזני כל המעוניינים שה-קולנוע אינו מלהיב אותה יותר על המידה. ויש האומרים כי גם ההיפך נכון: גם ה-קולנוע אינו מתלהב ממנה יותר מדי. משום כך היא מצפה עתה בכליון עיניים לראות את תגובת הקהל האמריקאי לתוכנית בידור בטלוויזיה, אותה היא „מארכת“. אם תתקבל יפה, מובטחת לה קריירה מבוססת על המשך הקסם. וכידוע לאנשי הבידור, טוב מסך זה פני כמה ממסך הכסף הגדול.

## תדריך

### תזיאביב

\*\*\* **תשוקה** (פריז, שוודיה) — אינגמאר ברגמן ממשיך לתהות על מהות ה-אדם והאמן. כבר, רציני, דורש מאמץ רב מן הצופה, אבל מספק תמורה מלאה. משר-חק ומצולם להפליא.

\*\*\* **חקירתו של אזרח העיר מר מועל דכל חשד** (ירון, איטליה) — פשיטת הרגל של הדמוקרטיה, בצורת סרט מתח על חוקר משטרה שמבצע רצח ואיש אינו מעז לחשוך בו. יוצא דופן. כדאי לראות.

\*\* **הכתודה והצופני** (גורדון, אנגליה) — סיפור נוסף מפרידעטו של ד.ה. לורנס על פריצת הגדרות המחניקים של המוסר הבורגני, מצליח יותר בחלקים ה-סאטיריים מאשר בפילוסופיים. ג'ואנה שימי קום ופרנקו נרו.

\* **איך, מתי ועם מי** (אוריון, איי-סליה) — מלודרמה על אייבנה מינית בין בעל ואשה, מצטיינת בכמה הפאורות פני-מיות, ובכמה שמלית ובהרבה מאוד שימי מון.

### ירושלים

\*\*\* **וורסטוק** (אוריון, ארצות-הברית) — מייקל בודלי מתאר את פסטיבל ה-פופ המפורסם כקריאת דרור פוליטית של הנוער האמריקאי, הן בשירים והן בראי-נות שערך במקום. חניגא לאוהבי פיומונים.

### חיפה

\*\*\* **נא להכיר את מיסטר סלון** (מאי, אנגליה) — סאטירה חברתית מטורפת מושחזת להפליא עליידי בריל (רצח האחות ג'ורג' ריד, הארי אנוריוס, פיטר מקאנרי ואלן וב).

## אמריקה עושה מערבון איטלקי



**בארקארו** (מוגרבי, תל-אביב, ארצות-הברית) — היה היו פעם ימים כאשר אולפנים איטלקיים זריזים ניסו לטפס על רכבת ההצלחה המסחרית של המערבונים האמריקאיים, תוך כדי הוצאת סכומי כסף קטנים ככל האפשר לשם כך. הם השתדלו, השתדלו, עד שהצלחו, ומערבוני „מאקארוני“ הפכו לעובדה קיימת, ומוצלחת מבחינה מיסחרית אפילו יותר מהמקוריים. אז מה יכולים לעשות האולפנים האמריקאיים? הם החליטו לחקות את האיטלקים. זאת אומרת: הרבה מאוד אלומות, דם, ומעשי זוועה, להכניס כמה סצינות אירוטי-יות ולהתחשב רק במידה מועטת בסיפור, בהגיון שבבניית הדמויות ובפיקחות הדיאלוגים. העיקר — שלא יהיו בסרט גיבורים, אלא רק נבלים. נבלים סימפטיים, הנלחמים לצד הצדיקים שהם כמובן טיפשים גמורים, ונבלים נבלים, שרוצחים, דורסים, אונסים ובוזזים לשם הנאה בלבד.



### לי ואן-קליף: שולף ביום, סוער בלילה

לוותר על המעבורת, ומתוך עיקרון בלבד, מחסל את כנופיית הפושעים. זה לא משכנע ביותר, זה לא מקורי ביותר (אם כי יש כאן, אולי לראשונה במערבון, חלומות סמים) אבל זה זו ללא הרף, ואין זמן להרהורים נוגים.

„בארקארו“ הוא בדיוק סרט מסוג זה. לי ואן-קליף, נבל בעל ותק רב, הורג הפעם בעל מעבורת בכפר נידח, קרוב לגבול מקסיקו. בדרך כלל הוא מעביר את בני המקום במשך היום ושוכב עם מקסיקאית משובבת, גדו-לת חזה, במשך הלילה. עד שבאה כנופיית פושעים שמנסה לחטוף את המעבורת ולעבור עליה בכוח, במטרות זדוניות ברורות לגבי תושבי המקום. לי ואן-קליף כמובן אינו מוכן